

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 555/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Lawyer Partners a. s., Prievozská 37, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Chabadová, s. r. o., Pri starej prachárni 13, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľky a advokátky Mgr. Ľubice Pavelkovej Chabadovej, ktorou namieta porušenie svojho základného práva domáhať sa ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Veľký Krtíš v bližšie neidentifikovaných konaniach vedených v registri Ro, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Lawyer Partners a. s. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. mája 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Lawyer Partners a. s. (ďalej len „sťažovateľka“

v citáciách aj „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“) v bližšie neidentifikovaných konaniach vedených v registri Ro, pretože napadnuté konania nie sú premietnuté v petite sťažnosti. Tieto konania uvádza sťažovateľka len v odôvodnení sťažnosti, v splnomocnení pre advokátku a v prílohe k sťažnosti (ďalej spolu aj „napadnuté konania okresného súdu“).

2. Zo sťažnosti sťažovateľky okrem iného vyplýva, že 24. júla 2006 doručila okresnému súdu „žaloby na vydanie platobných rozkazov“, ktoré v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku urobila elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona (t. j. zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Okresný súd jej podania neprijal, preto sa sťažovateľka obrátila so sťažnosťou na ústavný súd.

3. Ústavný súd nálezom sp. zn. II. ÚS 148/08 z 24. júna 2008 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru neprijatím jej podania z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom. Okresnému súdu prikázal konať vo veci podania sťažovateľky z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

4. Sťažovateľka ďalej uviedla, že «Okresnému súdu Veľký Krtíš doručil opätovne podania, o ktorých Ústavný súd... rozhodol vyššie citovaným Nálezom (podania boli zaregistrované pod sp. zn. 8 Ro 159/2013, sp. zn. 8 Ro 148/2013, sp. zn. 9 Ro 234/2013, sp. zn. 9 Ro 264/2013, sp. zn. 9 Ro 104/2013, sp. zn. 9 Ro 261/2013, sp. zn. 8 Ro 223/2013, sp. zn. 1 Ro 51/2013, sp. zn. 2 Ro 130/2013, sp. zn. 8 Ro 92/2013, sp. zn. 2 Ro 277/2013, sp. zn. 9 Ro 121/2013, sp. zn. 9 Ro 178/2013, sp. zn. 2 Ro 287/2013, sp. zn. 8 Ro 95/2013, sp. zn. 8 Ro 129/2013, sp. zn. 8 Ro 127/2013, sp. zn. 9 Ro 272/2013, sp. zn. 9 Ro 211/2013,

sp. zn. 8 Ro 180/2013, sp. zn. 2 Ro 214/2013, sp. zn. 9 Ro 124/2013, sp. zn. 8 Ro 122/2013, sp. zn. 9 Ro 169/2013, sp. zn. 9 Ro 185/2013, sp. zn. 8 Ro 75/2013, sp. zn. 2 Ro 188/2013, sp. zn. 2 Ro 121/2013, sp. zn. 8 Ro 98/2013, sp. zn. 2 Ro 195/2013, sp. zn. 1 Ro 92/2013, sp. zn. 2 Ro 129/2013 a sp. zn. 9 Ro 267/2013.). *V súlade s vysloveným názorom tohto súdu mal a má sťažovateľ za to, že účinky podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania, t. j. s účinnosťou ku dňu 24. 7. 2006... Okresný súd Veľký Krtíš sa nestotožnil s tvrdením sťažovateľa, že ide o „znovudoručenie“ návrhov na vydanie platobných rozkazov podaných na tento súd dňa 24. 7. 2006... Preto vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku a zároveň sťažovateľa poučil, že v prípade jeho nezaplatenia konanie zastaví. Konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Sťažovateľ sa vo veci odvolal.».*

5. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) svojimi uzneseniami potvrdil zastavenie napadnutých konaní okresného súdu s odôvodnením, že sťažovateľka žiadnym spôsobom hodnoverne nepreukázala svoje tvrdenie o totožnosti návrhov na začatie konania z 24. júla 2006 s návrhmi doručenými okresnému súdu v roku 2013. Sťažovateľka sa domáhala ochrany svojich práv i podaním dovolaní proti uzneseniam krajského súdu, ktoré však dovolací súd odmietol.

6. Na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd o jej sťažnostiach nálezom takto rozhodol:

„... Základné právo spoločnosti Lawyer Partners a. s... domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s právom na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Veľký Krtíš porušené bolo.

... Okresnému súdu Veľký Krtíš prikazuje, aby na základe týchto podaní pokračoval v konaniach (príloha menný zoznam konaní tejto sťažnosti).“

7. Sťažovateľka sa domáha tiež priznania finančného zadost'učinenia a náhrady trov konania.

II.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach

10. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

11. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi

zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

12. Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach.

13. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka využila svoje právo podať proti namietanému postupu v napadnutých konaniach okresného súdu odvolanie, o ktorom bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd (krajský súd to vo všetkých napadnutých konaniach aj urobil, pozn.). Právomoc krajského súdu rozhodnúť o odvolaní sťažovateľky v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu, pretože v rozsahu namietaných relevantných skutočností sa sťažovateľka mala možnosť účinne brániť v priebehu prebiehajúcich jednotlivých súdnych konaní pred všeobecnými súdmi, prípadne prostredníctvom riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov (takéto konanie, resp. rozhodovanie predchádza konaniu ústavného súdu).

14. Z uvedených dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne IV. ÚS 294/2014 a I. ÚS 498/2014).

15. Okrem toho sťažovateľka nenapáda samotné rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré sú reálnou prekážkou pokračovania v súdnom konaní, ale napáda iba postup okresného súdu, proti ktorému navrhuje ústavnému súdu, aby vydal príkaz ďalej konať, teda pokračovať v konaní, ako keby tomu nebránili už právoplatné súdne rozhodnutia (o zastavení konania, potvrdení tohto rozhodnutia a odmietnutí dovolania), práve ktoré mala

a mohla sťažovateľka napádať podanou sťažnosťou. Ústavný súd v tomto smere nie je povinný poučovať advokátku, že v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je tiež ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone, a upozorňovať ju na to, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné) . Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

16. V tejto súvislosti mohol ústavný súd odmietnuť sťažnosť sťažovateľky teda aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože sťažovateľka, kvalifikovane zastúpená advokátkou, uviedla petit so zásadnými pochybeniami a nedostatkami [nie sú v ňom uvedené žiadne spisové značky konaní na okresnom súde, v ktorých žiada vysloviť porušenie svojich práv podľa ústavy a dohovoru, hoci sťažovateľka bola predtým viackrát upozornená na dôvody odmietnutia sťažností pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 422/2012 a I. ÚS 424/2014)]. Uvedený sťažovateľkou predložený návrh rozhodnutia vo veci samej (petit) nie je vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre jeho rozhodnutie v uvedenej veci (pozri bod 6).

17. S prihliadnutím na uvedené sa preto ústavný súd ani nezaoberal argumentáciou sťažovateľky vo vzťahu k namietanému porušeniu jej základných práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. septembra 2014